

gen. Så i det mindste håber jeg, at debatten kan give det resultat, at vi får det tilsagn, at sådan noget her ikke vil blive gennemført uden en folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har tre spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen.

Det første spørgsmål er: Så vidt jeg har forstået Enhedslisten, går Enhedslisten ind for miljøafgifter. Kan det så være rigtigt forstået, at Enhedslisten ikke går ind for, at man på EU-plan kan have fælles miljøafgifter, og at det kunne være fornuftigt, hvis man overhovedet skal have gennemført miljøafgifter på EU-plan, at man så får fastsat de her miljøafgifter via flertalsafgørelser?

Det andet spørgsmål: Jeg vil godt spørge hr. Keld Albrechtsen, om han ikke er enig med mig i, at det, vi stemmer om den 28. september, drejer sig om, hvorvidt Danmark skal tiltræde ØMU's tredje fase, som også hr. Aage Frandsen fra SF var inde på, at det drejer sig om, hvorvidt vi skal deltage i den fælles valuta, euroen. Afstemningstemaet drejer sig ikke om, hvorvidt vi skal have fælles arbejdsmarkedspolitik, fælles socialpolitik eller fælles finanspolitik for den sags skyld.

Og til sidst vil jeg spørge hr. Keld Albrechtsen om, hvorvidt han har hørt mig fra Folketingets talerstol sige, at jeg ønsker en bred regeringskonference. Det har jeg på intet tidspunkt udtalt, men jeg vil da godt høre, hvad det er, hr. Keld Albrechtsen har hørt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Hr. Keld Albrechtsen plejer at være usædvanlig præcis, særlig i EU-debatter, og derfor bedrøvede det mig også lidt, at hr. Keld Albrechtsen skosede mig for at hævde, at regeringen har et mandat bag sig ved regeringskonferencen.

Bare regeringen ikke havde haft det! Men jeg er nødt til for retfærdighedens skyld at sige, at når der først er et møde i Statsministeriet, hvor et flertal ikke modsiger regeringens oplæg, og der derefter er et møde i Folketingets Europaudvalg, hvor der ikke er et flertal imod regeringen, og vi oven i købet har haft en forespørgselsdebat her, hvor der blev vedtaget et forslag til vedtagelse; ja, så er jeg nødt til at sige, at så tilsiger min parlamentariske indstilling til tingene mig at sige: Jamen så har regeringen et mandat bag sig.

Så er det meget teoretisk bagefter at påstå, at det ikke er tilfældet, blot fordi den kreds af partier, som har støttet de tre gange, måske ikke på bundlinjen er helt enig. Rent parlamentarisk har regeringen sørget for at gøre det, der skal gøres.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, vil jeg sige til hr. Kim Behnke, jeg ved godt, at der er et forslag til vedtagelse, men det står der ingenting i. Så kan man selvfølgelig godt argumentere for, at der er et formelt mandat – det vil jeg da medgive – det har bare ikke noget indhold. Og når man så spørger partierne, hvad det egentlig er, de mener regeringen skal forhandle ud fra, så er de dybt uenige. Så der er faktisk ikke et flertal for nogen bestemt forhandlingslinje.

Men det er da muligt, at hr. Kim Behnke har ret i, at der i formel parlamentarisk forstand eksisterer et mandat, i den forstand, at der ikke er et flertal, der har meddelt, at de vil vælte regeringen, hvis regeringen ikke gør sådan og sådan. Det har der ikke kunnet samles et flertal til, så det er muligt, at hr. Kim Behnke har ret sådan i formel parlamentarisk forstand, men til gengæld vil jeg fastholde, at jeg har ret i, at der ikke er et flertal, der støtter det, regeringen gør.

Så blev jeg spurgt om miljøafgifter og lignende ting. Jamen det, vi for alt i verden skal undgå, er, at de andre lande får mulighed for at hænge Danmark op på, at nu kommer Danmark jo selv med en masse traktatforslagsændringer, for så er det det samme som at sige ja til en bred regeringskonference. Det er da klart.

Man kan da ikke fra dansk side komme og sige, at der er nogle steder, hvor vi gerne vil have en hel masse flertalsafgørelser – dér, hvor Venstre gerne vil have det f.eks. – og så sige, at selvfølgelig må det ikke diskuteres på de områder, hvor vi ikke vil have det. Altså sådan spiller klaveret jo ikke. Enten diskuterer man flertalsafgørelser, og så bliver det hele molevitten, eller også siger man, at det vil man ikke have; det bliver en smal regeringskonference.

Derfor har Enhedslisten valgt at støtte regeringen i det spørgsmål, at det skal være en helt smal regeringskonference, så smal som overhovedet muligt, for hvis man åbner og bare giver en lillefinger dér, så ryger hele armen med det samme. Det ved vi jo godt.

Det er derfor, det, som Venstre begiver sig ud i, er særdeles uklogt, og det underminerer de